

IN MY NEXT L/FE I WANT TO BE A FEEDBACK poziv je na otvoreno slušanje i naslov prvog diskografskog izdanja, nastalog na prvom javnom koncertnom snimanju, CRI Orchestra (Croatian Improvisers Orchestra). Ovaj kolektiv središte ima u inspirativnim prostorima pulskog Društvenog centra Rojc, koji svoje glazbeno ishodište pronalazi u eksperimentalnoj, konceptualnoj i *gameplay* kompoziciji, oslanjajući se na autorske multidisciplinarne umjetničke prakse poznate kao *Conduction* (Lawrence Butch Morris) i *Soundpainting* (Walter Thompson, 1974.). CRIO okuplja najistaknutije pojedince iz područja improvizirane, eksperimentalne, suvremene i glazbe postžanrovskih odrednica, koji kao glazbenici, autori i izvedbeni umjetnici različitih domena, ali i inicijatori i voditelji ansambala, sastava, platformi i organizacija aktivno formiraju definirajuće tkivo najuzbudljivijeg dijela razvoja suvremene glazbe i kulture unutar te onkraj granica Hrvatske. U sklopu 32. Muzičkog biennala Zagreb pred brojnom publikom dvorane Gorgona te kasnije i televizijskog emitiranja, ostvarili su i tonski zabilježili izvedbu koja nudi jedan od brojnih zvučnih odraza njihova stilski heterogenog kreativnog i višestruko važnog umjetničkog djelovanja.

Radikalno oponiranje klasičnom pristupu institucionaliziranom načinu skladanja, izvođenja i uopće prevladavajućim estetikama, poprimilo je različite oblike glazbenog izraza te je ono što danas prepoznajemo i opisujemo kao eksperimentalnu glazbu svoj snažan momentum imalo (ili zauzelo) sredinom burnog 20. stoljeća. Glazbenički kolektivi slobodnije i raznolike profilacije bili su katalizatorima novih ideja, reaktivnih pomaka u glazbenom jeziku te vrijednih i važnih promjena koje su se prelijevale na širi glazbeni, kulturni pa i društveni kontekst (čije su anomalije nerijetko bile upravo katalizator opozicijskog impulsa izraženog kroz zvuk). Pionirske skupine te vrste, poput New Sonic Art, AMM, 2e2m, Gruppe Neue Musik, Scratch Orchestra s jedne strane spektra te glazbenički sastavi objedinjeni u inicijativama kakva je bila Rock in Opposition 1970-ih godina hrabro su iznosili skladateljska otkrića i ideje za drukčije poimanje oblikovanja zvuka, slamali konvencije te svojim izazovnim idejama stvarali bogat kaleidoskop raznolikosti.

Poticaaj okupljanju i formaliziranju rada ovog kolektiva dala je suradnja s austrijskim glazbenicima, nastup ansambla ST/CRI (STyrian Improvisers Croatian Improvisers) koji je 2014. godine okupio niz štajerskih i hrvatskih glazbenica i glazbenika, ostvarujući koncerte u Pulj (u sklopu festivala Audioart) i Zagrebu (Muzički salon u Teatru &td, Zavod za eksperimentalni zvuk u KSET-u), dajući ujedno i početni impuls kasnijem radu i razvoju CRI Orchestra. Suradnja festivala i Soundpainting platforme Pula, udruge Kulturni i Rondo Histriae te Saveza udruga Rojca smjestila je CRIO u Pulu. Nastojeći decentralizirati eksperimentalnu glazbenu scenu u Hrvatskoj, CRI Orchestra djeluje umrežavajući i povezujući njezine

raznolike dijelove i kreirajući temelje za bavljenje pitanjem nadilaženja tradicionalnih barijera između akademskog i alternativnog, odnosno profesionalnog i amaterskog umjetničkog djelovanja. Otvoreni različitim glazbeničkim profilacijama, skladatelji(cama), dirigenti(cama), izvedbenim, intermedijalnim i multidisciplinarnim umjetnicama te umjetnicima i oblikovateljima zvuka, radom koji nerijetko zalazi u domenu muzičkog teatra, ovaj kolektiv istodobno propituje odnos kompozicije i improvizacije.

Koncert zabilježen na ovom izdanju funkcionirao je kao svojevrsan frontalni zvučni događaj, koristeći specifičan položaj gledališta u odnosu na scenu u dvorani Gorgona Muzeja suvremene umjetnosti. Zabilježena snimka refleksija je prostornog pozicioniranja same izvedbe, istodobno i zvučni odraz tjelesnosti zvuka te energije koja je rezultat neposrednosti, pa i one fizičke među glazbenicima, tom prilikom njih ukupno osamnaest.

Korištenje improvizacije kao idealnog medija za stvaranje vertikalnih formi izmjenjuje se s načinom razmišljanja koji implicira *sound painting*, gravitirajući tako u misaonom procesu između višeslojne temporalnosti, inače prisutne u skladateljskom procesu, i tzv. lokalizirane prisutnosti (Ed Sarath) karakteristične za slobodnu improvizaciju. Različitih profila, glazbeničkih iskustava i pozadina, svaki od glazbenika raspolaže određenom zalihom, svojevrsnim rezervoarom glazbenih uzoraka, kao i postupcima za njihovo tretiranje, što ih u svakom trenutku, prema potrebi, može prizvati i upotrijebiti. Kao dodatni sloj nadogradnje interaktivnog aspekta kolektivne improvizacije u radu CRI Orchestra pronalazimo znakovni jezik namijenjen glazbenicima i drugim izvedbenim umjetnicima koji se pojednostavljeno može opisati kao inačica principa neposrednog skladanja u realnom vremenu, pri čemu oblikovatelj/ica izvedbe gestama i znakovima komunicira s ansamblom izvođača. *Sound painting* u ovom slučaju služi kao multidisciplinarni jezik koji postaje univerzalnom smjernicom u komunikaciji pri oblikovanju zvučnog događanja. Način korištenja u ovoj izvedbi određivao je redosljed te kombinacije glazbenika, odnosno instrumenata i izvora zvuka, dinamički raspon i gustoću zvučnih događanja, karakter izvođenja, kao i nekolicinu drugih prethodno dogovorenih parametara, u ovom slučaju ponešto proširenog vokabulara. Uz Nevena Radakovića kao osovinu, kada je riječ o odabiru i korištenju ove metode, u ulozu *sound paintera* iz redova glazbenika u MSU bili su još Leo Beslač, Luka Čapeta, Pavle Jovanović, Maja Rivić i Josip Šustić. Doprinoseći oblikovanju unutar zadanog okvira formalnog *jezika* pristupaju kolektivu, zvuku i razvoju ideje individualno, iznalazeći načine za dobivanje drukčijih zvučnih konstelacija, karaktera i uopće koristeći zvukovni total na individualan način. Bez opterećenja imperativima karakterističnima za kolektivnu slobodnu improvizaciju – potrebom za neponavljanjem, nepostojanjem uzoraka, odabirom uvijek najizazovnijeg i nepoznatog nastavka ili

kombinacije – CRIO se ne označava ikakvom etiketom „zaštitnog zvuka“ kakvu imaju ansamblji, budući da je on u njihovu slučaju sazdan upravo u ideji višestrukog tumačenja, stalne potrage i kreacije u zvuku, u kojoj dogovoreni orijentiri, metode i redosljedi služe tek kao još jedan izazov i kreativni impuls.

U odnosu na ono što su posjetitelji uživo mogli iskusiti, dramaturško oblikovanje materijala zabilježenog na izvedbi, nastalo tijekom obrade i pripremanja snimke, donosi novi sloj doživljaja, recepcije i zvučnih relacija. Tako akustički osjetljiv početak te postupno širenje zvuka, prvenstveno slušno i percepcijski priprema slušatelja na otvorenost i pozornost prema nizu različitih segmenata, materijala, neminovnih virtuoznih segmenata koji su našli svoj put u mreži suodnosa, aproksimativnosti i međusobnih refleksija, kao i zvučnih ploha koje susreće tijekom slušanja, pronalazeći usred svega gotovo nestvaran slušni i značenjski moment u jedinom (ujedno i naslovnom) tekstu koji se javlja u izvedbi.

KAROLINA RUGLE

IN MY NEXT LIFE / WANT TO BE A FEEDBACK is a call to open-minded listening, as well as the title of the first, live-recorded LP by the Croatian Improvisers Orchestra (abbr. CRIO). Working in the inspirational spaces of Društveni centar Rojc in the city of Pula, this collective bases its musical output on experimental, conceptual and gameplay composition, leaning on multidisciplinary artistic practices such as *Conduction* and *Soundpainting* (devised by Lawrence Butch Morris and Walter Thompson, respectively). CRIO comprises some of the most distinguished individuals in the field of improvised, experimental, contemporary, and *post-genre* music, who, either as musicians, authors, and performance artists of different affinities, or as initiators of various platforms and organisations, as well as ensemble leaders, actively participate in weaving a new, defining tissue of the most exciting aspect of contemporary musical and cultural development both within and beyond the borders of Croatia. The ensemble recorded their performance in Gorgona Hall as part of the 32nd Music Biennale Zagreb. The performance, which has also been broadcast on Croatian national television, offers one of the many sonic reflections of their stylistically heterogeneous creative and multifacetedly important artistic work.

By mid-20th century, radical opposition towards the conventional approach to institutionalised manners of composition, performance, and dominant aesthetic principles in general has facilitated the development of varying forms of musical expression recognised and described today as experimental music. This momentum enabled musical collectives of more

diverse and liberal leanings to become proponents of novel ideas and reactive shifts in the fabric of musical language, as well as valuable and important changes reaching even beyond the scope of developmental contexts pertaining primarily to music or culture. Societal anomaly often served as a catalyst for this kind of oppositional impulse expressed through sound. Pioneering ensembles of this kind, such as New Sonic Art, AMM, 2e2m, Gruppe Neue Musik, Scratch Orchestra on one side, and musical groups gathered around movements such as the 1970s Rock in Opposition scene on the other bravely championed new discoveries in composition, garnered ideas which welcomed a different approach to sound shaping, broke conventions and helped create a rich kaleidoscope of musical diversity with their challenging concepts.

The initiative to form this group stems from a collaboration with Austrian musicians and the joint performances of the ST/CRI (Styrian Improvisers Croatian Improvisers) ensemble in 2014, which gathered numerous Styrian and Croatian musicians, holding successful concerts in Pula (as part of the Audioart festival) and Zagreb (Muzički salon SC in the &TD theatre and Zavod za eksperimentalni zvuk in KSET), thus giving momentum to the later development of the CRI Orchestra. The cooperation between the aforementioned Audioart festival and ‘Soundpainting platforma Pula’, with contributions from the Kulturban, Rondo Histriae and Savez udruga Rojca associations has based the orchestra in the city of Pula, therefore also playing a vital role in the decentralisation of Croatia’s experimental music scene. Seeking to lay the foundations for bridging the traditional boundaries between academic and alternative (or professional and amateur) artistic work, CRIO is open to different kinds of musicians and musicianship, from composers and conductors to artists specialised in performance art, sound design and multimedia, collectively questioning the mutual relationship between composition and improvisation through work which more than often borders on musical theatre.

The concert performance documented on this album represents a frontal musical event of sorts, making use of the specific position of the auditorium in relation to the stage in the Gorgona Hall, which itself is situated within Zagreb’s Museum of Contemporary Art. The recording thus hopes to reflect the spatial positioning of the performance, as well as the physicality of the sound and energy emitted by the eighteen performers.

The use of improvisation as an ideal medium for creating vertical forms finds itself juxtaposed with the way of thinking implied by soundpainting, therefore balancing between multi-layered temporality – which is proverbially inherent to the compositional process – and what may be referred to as a *localised presence* (Ed Sarath), which is, in turn, characteristic of free improvisation. Being of different profiles, musical

experiences and backgrounds, each of the musicians possesses a certain supply, a kind of particular reservoir of musical samples, as well as procedures for their treatment, ready to be called upon and used at any time if needed. To additionally enhance the interactive aspect of collective improvisation in the work of the CRI Orchestra, the musicians have at their disposal a sign language, which might most aptly be described as a version of the principle of direct composition in real time, whereby the *shaper* of the performance communicates with the ensemble via a series of gestures and pre-determined sings. In this case, soundpainting serves as a multidisciplinary language which becomes a universal communicatory guideline in the process of designing a sound event. The practical use of this method is heavily determined by the order and combination of musicians, i.e. instruments and sound sources, the dynamic range and density of sound events, the character of the performance, as well as a few other parameters previously agreed upon (in this case a somewhat expanded musical vocabulary). Regarding the selection and application of said method, the role of soundpainter is herein – along with Neven Radaković as the ensemble’s foundational axis – assumed by Leo Beslač, Luka Čapeta, Pavle Jovanović, Maja Rivić and Josip Šustić respectively. Their contribution to sound shaping is entirely individual, each finding their own way of achieving different sonic constellations, moods, and overall tonal character within the constraints of the orchestra’s pre-defined means of communication. Unburdened by the imperatives usually imposed by collective free improvisation – the need for non-repetition, the absence of patterns, the selection of always the most challenging and unknown continuation or combination – CRIO successfully evades any kind of ‘trademark sound’ – which is usually applied to similar kinds of ensembles – as their output is a result of perpetual reinvention and reinterpretation, where preconceived markers, methods and sequences serve only to facilitate further challenges and creative impulses. In contrast to what the audience could have experienced during the live performance, the dramaturgical shaping of the material on record brings forth a new level of sensation, reception, and sonic relation. Thus the nearly acoustic beginning with its gradual expansion of sound endeavours to prepare the listener’s perception for a plethora of various interrelated musical segments and material; virtuosic and approximate, mutually reflective sonic surfaces which are to be experienced throughout the recorded performance, revealing at their centre an almost unreal auditory and semantic quality of the only – titular – line of text uttered in the piece.

KAROLINA RUGLE

Naziv proizvoda / Product Title:
Gramofonska ploča (LP)
|
Nakladnik, proizvođač /
Published, Manufactured by:
Cantus d.o.o. - Baruna Trenka 5,
10000 Zagreb, Croatia
Kopaton Records, Umjetnička
organizacija P137 - Petrova 137D,
10000 Zagreb, Croatia
|
Umnoženo / Pressed by:
Austrovinyl GmbH,
8350 Fehring, Austria
|
Zemlja podrijetla /
Country of Origin:
Republika Hrvatska /
Republic of Croatia
|
Hrvatski proizvod /
Product of Croatia
Stereo – DDA – HDS/BIEM
Sva prava pridržana /
All rights reserved
|
© i © 2024.
Kopaton Records / Cantus d.o.o.
www.cantus.hr
|
Izdanje je objavljeno uz potporu
Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske i Grada Pule.
/ This edition has been released
with the support of the Ministry of
Culture and Media of the Republic
of Croatia and the City of Pula.
|
Hvala / Thanks to:
Margareta Ferek - Petrić,
Nina Čalopek